

РЕШЕНИЕ

№ 325

гр. София, 27.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 14-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: М.Г.

при участието на секретаря ЕЕ.С.

като разгледа докладваното от М.Г. Административно наказателно дело № 20211110209433 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на ***, срещу наказателно постановление № Р-10-482 от 11.06.2021 г., издадено от заместник - председателя на Комисията по финансов надзор, с което на основание чл. 644, ал. 2, предл. 2, вр. ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането, на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 /три хиляди/ лева за нарушение на чл. 108, ал. 1 от Кодекса на застраховането.

С жалбата се моли наказателното постановление да бъде отменено като незаконосъобразно. Сочи се, че липсва повторност на процесното административно нарушение, защото предходното влязло в сила НП е за нарушение на чл. 107 КЗ (отм.), като правоприлагането по аналогия било недопустимо. Твърди се, че отговорността на дружеството била ангажирана по квалифициран състав на административно нарушение, като обстоятелствата относно наличието на хипотеза на "повторност" не били описани в съставения акт за установяване на административно нарушение (АУАН). Излага се, че в АУАН имало само констатации за реализиран състав по чл. 108 КЗ без изложени факти за "повторност", както и че е нарушено правилото за *reformatio in reus*, защото дружеството било санкционирано за по-тежко наказуемо административно нарушение от първоначално установеното. Сочи се, че била неправилна правната квалификация на твърдяното нарушение, наложената санкция не съответствала на тежестта и характера на нарушението, и на липсата на отегчаващи отговорността обстоятелства. Твърди се, че била налице хипотезата на "маловажен случай". Моли се за отмяна на атакуваното наказателно постановление (НП) като неправилно и незаконосъобразно, а в условията на алтернативност за налагане на наказание по основния състав на нарушението, уреден в чл. 644, ал. 1, т. 1 КЗ.

В съдебно заседание въззивникът, редовно призован, не изпраща процесуален представител.

Въззиваемата страна, редовно призована, представлява се от юрк. Слабов, който моли наказателното постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът като разгледа жалбата и изложените в нея съображения, и като прецени събраните по делото доказателства намира за установено следното от фактическа страна:

В Комисията по финансов надзор е постъпила жалба, вх. № 91-02-508 от 21.04.2021 г., от В.С. съдържаща оплакване за забавено произнасяне по предявена пред ЗД „Бул Инс“ АД застрахователна претенция. С писмо, изх. № 91-02-508 от 21.04.2021 г., от ЗД „Бул Инс“ АД са изискани писмени обяснения по случая и заверени преписи от документите по претенцията. Отговорът на застрахователната компания е постъпил в КФН с писмо, вх. № 91-02-508 от 29.04.2021 г.

Установено е, че на 11.12.2020 г. в ЗД „Бул Инс“ АД е заведена претенция № 2010036446, вследствие подадено от Владимир Стойков Стойков уведомление за изплащане на застрахователно обезщетение за причинени имуществени вреди на лек автомобил, марка и модел „Рено Лагуна“, рег. № Р 6603 РМ, вследствие на пътно транспортно произшествие. Завеждането на претенцията е на основание сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите на виновния водач, обективиран в застрахователна полица № BG/02/120002331207, с период на застрахователно покритие от 17.09.2020 г. до 16.09.2021 г.

На същата дата - 11.12.2020 г. са представени доказателства необходими за установяване на основанието и размера на претенцията. Извършен е оглед на увредения автомобил и са съставени опис и калкулация на щета.

След тази дата от ползвателя на застрахователните услуги не са изисквани допълнителни доказателства за установяване на основанието и размера на претенцията.

С платежно нареждане за кредитен превод от 27.04.2021 г. ЗД „Бул Инс“ АД се е произнесло по претенцията чрез изплащане на обезщетение в размер на 343,40 лв. по банкова сметка на Владимир Стойков Стойков.

Въз основа на така събраните писмени доказателства е съставен акт за установяване на административно нарушение на 20.05.2021 г. от В. Р. Ш. - „старши експерт“ в отдел „Правоприлагане“, дирекция „Застрахователен надзор“ при Комисията за финансов надзор, за нарушение на чл. 108, ал. 1 от Кодекса на застраховането. Актът е връчен срещу подпис на упълномощено от дружеството лице на 20.05.2021 г.

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното наказателно постановление № Р-10-482 от 11.06.2021 г. от заместник - председателя на Комисията по финансов надзор, с което на основание чл. 644, ал. 2, предл. 2, вр. ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането, на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 /три хиляди/ лева за нарушение на чл. 108, ал. 1 от Кодекса на застраховането.

Препис от същото е връчен на жалбоподателя на 16.06.2021 г.

В съдебно заседание са събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетеля В. Р. Ш..

Свидетелят поддържа фактическите констатации, отразени в АУАН, като подробно обяснява за начина на извършване на проверката и въз основа на какви доказателства е направил извод за извършено нарушение. В показанията си твърди, че е съставил посочения по-горе АУАН за установеното от него нарушение, констатирано по документи.

Съдът намира показанията на свидетеля за подробни, последователни и съответстващи на останалия доказателствен материал, поради което и ги кредитира с доверие.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства: показанията на свидетеля В. Р. Ш. и писмените доказателства по делото, приети по надлежния процесуален ред - писмо, изх. № 91-02-

508 от 21.04.2021 г., писмо, вх. № 91-02-508 от 29.04.2021 г., застрахователна полица № BG/02/120002331207, протокол за ПТП, свидетелство за управление на МПС, доклад по щета, платежно нареждане, заповед № 3-2/08.01.2021 г., опис на щета; уведомление за щета; свидетелство за регистрация, част 1; контролен талон; уведомление за необходими документи; калкулация на щета; наказателно постановление № Р-10-179 от 09.03.2018 г.; решение № 249744 от 21.10.2019 г. по НАХД № 6183/2018 г. по описа на СРС и решение № 641 от 04.02.2020 г. по КНАХД № 13097/2020 г. по описа на АССГ.

На основата на така изяснената фактическа обстановка съдът намери от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на проверка, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

При преценката си за законосъобразност на проведеното административнонаказателно производство съдът прие, че не са допуснати нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя.

Административнонаказателното производство е проведено законосъобразно, при съобразяване с изискванията на ЗАНН. Спазени са сроковете за издаване на АУАН, визирани от разпоредбата на чл. 34, ал. 1 ЗАНН. В случая АУАН е съставен на 20.05.2021 г., след като материалите по заведената претенция са били представени в КФН на 29.04.2021 г. и именно от тази дата контролният орган се счита за уведомен, и въз основа на проверката на тези документи е било установено и нарушението, и неговият извършител (автор). АУАН е бил предявен за запознаване и подписан от валидно упълномощен представител на нарушителя, като в 6 - месечния срок по чл. 34, ал. 3 ЗАНН е издадено и обжалваното НП.

Спазени са предписанията на чл. 42, ал. 1, т. 1 и чл. 57, ал. 1, т. 1 ЗАНН. Процесният АУАН е съставен от В. Р. Ш., който работи на длъжност „старши експерт“ в отдел „Правоприлагане“, дирекция „Застрахователен надзор“ при Комисията за финансов надзор. Със заповед № 3-2/08.01.2021 г. на заместник - председателя на КФН В. Р. Ш. е оправомощен да съставя актове за установяване на административни нарушения. Съгласно разпоредбата на чл. 647, ал. 2 КЗ наказателните постановления се издават от заместник - председателя. В настоящия случай НП е съставено от Владимир Николаев Савов, който работи на длъжност „заместник - председател“ на КФН, управление „Застрахователен надзор“.

Налице е словесно описание на нарушението, което съответства на посочената в АУАН и НП правна квалификация на същото, доколкото се сочи изрично, както в акта, така и в НП, че дружеството - жалбоподател е било длъжно в срок до 15 работни дни от представяне на всички доказателства да се произнесе по претенцията. В АУАН и НП по безспорен начин е посочена датата на извършване на нарушението - 08.01.2021 г., първият ден, следващ последния ден, когато ЗД „Бул Инс“ АД е следвало да се произнесе по претенцията.

Не са налице нарушения на правилата за съставянето на АУАН и неговото връчване, уредени в чл. 40 и чл. 43, ал. 1 ЗАНН, доколкото актът е съставен в присъствието на двама свидетели и на упълномощен представител на дружеството - жалбоподател, на когото екземпляр от акта е бил връчен.

Следователно съдът трябва да разгледа спора по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 108, ал. 1 КЗ застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква "А" от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по

чл. 106, като: т. 1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или т. 2. мотивирано откаже плащането.

С разпоредбите на чл. 106 - чл. 108 КЗ законодателят е предоставил възможност на застрахователя да изиска и да се снабди с допълнителни доказателства от лицето, предявило застрахователната претенция, включително и от държавни органи и трети лица. След представянето на всички доказателства по чл. 106 КЗ започва да тече 15-дневният срок, изчислен в работни дни, за произнасяне: да бъде определено и изплатено обезщетението или застрахователната сума, или да бъде обективиран мотивиран отказ за плащането.

По делото не се спори, че всички необходими документи са представени към 11.12.2020 г. От този момент започва да тече и срокът от 15 работни дни по чл. 108, ал. 1 КЗ. След като последният документ, имащ отношение към определяне основанието и размера на обезщетението е представен на 11.12.2020 г. и застрахователят не се е произнесъл по предявената му претенция в срок от 15 работни дни, то нарушението е извършено на датата, следваща деня, в който този срок изтича. Правилно в наказателното постановление е посочено, че законоустановеният срок за произнасяне по претенцията изтича не по-късно от 07.01.2021 г. и считано от 08.01.2021 г. дружеството е в неизпълнение. Предвид изложеното АНО правилно е определил датата на извършване на нарушението от страна на дружеството.

Предвид горните аргументи, безспорно е доказано, че на първия ден, следващ крайния срок за произнасяне по претенцията, а именно на 08.01.2021 г., с бездействието си по неизпълнение на законоустановеното си задължение да се произнесе по претенцията, ЗД „Бул Инс“ АД е осъществило формално нарушение на чл. 108, ал. 1 КЗ.

Отговорността на юридическите лица е обективна и безвиновна, поради което не следва да бъде обсъждана субективната страна на нарушението.

Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че правната квалификация на нарушението е неправилна. Съгласно разпоредбата на чл. 496, ал. 1 КЗ срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл. 380 пред застрахователя, сключил застраховката "Гражданска отговорност" на автомобилистите, или пред неговия представител за уреждане на претенции, като в срока по ал. 1 лицето, пред което е предявена претенцията, трябва да: 1. определи и изплати размера на обезщетението, или 2. даде мотивирано становище по предявените претенции, когато отказва плащане или когато основанието и размерът на вредите не са били напълно установени /ал. 2/. Настоящият съдебен състав намира, че при произнасяне по искането за изплащане на застрахователно обезщетение по застраховка "Гражданска отговорност" са приложими, както тримесечният срок по чл. 496, ал. 1, така и срокът от 15 работни дни по чл. 108, ал. 1 КЗ. Макар нормата на чл. 108, ал. 1 КЗ да е обща, поради което и относима към всички застраховки, а чл. 496 КЗ - само за задължителна застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите", съответно чл. 405, ал. 1 - при имуществено застраховане, между тези разпоредби няма противоречие, което да трябва да се разреши въз основа на правилото за предимство на специалната пред общата норма. Предписанията на двете разпоредби обвързват застрахователя да се произнесе в 15-дневен срок от представянето на всички доказателства по чл. 106 КЗ, но не по-късно от 3 месеца от предявяването на претенцията. Действително разпоредбата на чл. 496, ал. 1 КЗ е специална, що се отнася до задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, но нейното приложение не изключва приложението на общата разпоредба - чл. 108, ал. 1 КЗ, а само я допълва като детайлизира изискванията към застрахователя относно срока за произнасянето му и в крайна сметка гарантира ефективно упражняване на правата на засегнатите лица и правна сигурност. /Така Решение № 4988 от 25.09.2020 г. на АдмС - София по адм. д. № 7250/2020 г.,

Решение № 4479 от 5.08.2020 г. на АдмС - София по адм. д. № 5175/2020 г., Решение № 4201 от 27.07.2020 г. на АдмС - София по адм. д. № 5410/2020 г., Решение № 4123 от 23.07.2020 г. на АдмС - София по адм. д. № 2796/2020 г., Решение № 3872 от 14.07.2020 г. на АдмС - София по адм. д. № 2274/2020 г., Решение № 3856 от 14.07.2020 г. на АдмС - София по адм. д. № 2275/2020 г./

Не е налице и хипотезата на "маловажен случай" по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Настоящият съдебен състав счита, че законосъобразно АНО е приел, че нарушението на императивната разпоредба на чл. 108, ал. 1 КЗ сериозно засяга правата на потребителите на застрахователни услуги, които не могат да получат своевременно обезщетение, с което да възстановят претърпените вреди или да потърсят защита на правата си по съдебен ред. Самият факт, че се касае за административно нарушение, извършено в условията на "повторност" повишава обществената опасност на деянието. Отделно от това застрахователното дружество е бездействало в продължителен период от време след изтичане на законовия срок. Наред с това жалбоподателят е субект, които по занятие извършва търговска дейност, поради което и се очаква същият да е запознат с нормативната уредба, касаеща дейността, и стриктно да я спазва.

Наказващият орган е преценил напълно правилно и законосъобразно, че става въпрос за "повторно" административно нарушение по смисъла на § 1, т. 51 от ДР на КЗ, доколкото на 04.02.2020 г. спрямо същото дружество и за същото по вид (отново повторно) административно нарушение е влязло в сила друго НП № Р-10-179/09.03.2018 г. на КФН, като нарушението по настоящото дело е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление (т. е. до 04.02.2021 г.), с което е наложено наказание за същия вид административно нарушение. Обстоятелството, че едва в НП е посочено, че нарушението е извършено в условията на повторност, не и в издадения преди това АУАН, не сочи на съществено процесуално нарушение при издаването на НП, тъй като повторността има отношение само към размера на наложената санкция, а не и при установяване на фактическия състав, при който се ангажира отговорността на дружеството. /Така Решение № 4068 от 22.07.2020 г. на АдмС - София по адм. д. № 2964/2020 г., Решение № 3518 от 2.07.2020 г. на АдмС - София по адм. д. № 863/2020 г., Решение № 4201 от 27.07.2020 г. на АдмС - София по адм. д. № 5410/2020 г., Решение № 3508 от 2.07.2020 г. на АдмС - София по адм. д. № 1595/2020 г. и др./

Съдът не споделя довода на жалбоподателя, че тъй като предходното нарушение било по стария и отменен КЗ, а настоящото по действащия, нямало идентичност в нарушенията. Видно от приетото като доказателство по делото, НП № Р-10-179/09.03.2018 г. на КФН, жалбоподателят е наказан по административен ред за нарушение на чл. 108, ал. 1 КЗ, а не за нарушение по чл. 107 КЗ (отм.). Освен това доколкото и в отменения и в сега действащия КЗ е предвидено задължително произнасяне по предявена застрахователна претенция в определен срок, то и нарушенията на тези задължения са абсолютно идентични, поради което и отново би била налице хипотезата на „повторност“.

Относно индивидуализацията на наказанието, съобразно приложимата санкционна разпоредба на чл. 644, ал. 1, т. 2 КЗ, на юридическо лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на този кодекс, се налага имуществена санкция от 1 000 до 20 000 лв. При повторно нарушение съгласно ал. 2 имуществената санкция е от 2 000 до 40 000 лв. Имууществената санкция в случая е наложена почти в минимален размер за деяние, извършено при условията на повторност, поради което не може да се приеме, че тя не съответства на тежестта и характера на нарушението и на целите на наказанието.

По тези съображения съдът прие, че наказателното постановление е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора право на разноски има въззиваемата страна, която претендира юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя, на основание чл.

63, ал. 5, вр. ал. 3 ЗАНН, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Софийският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № Р-10-482 от 11.06.2021 г., издадено от заместник - председателя на Комисията по финансов надзор, с което на ***, на основание чл. 644, ал. 2, предл. 2, вр. ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането, е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 /три хиляди/ лева за нарушение на чл. 108, ал. 1 от Кодекса на застраховането.

ОСЪЖДА ***, да заплати на Комисия по финансов надзор, на основание чл. 63, ал. 5, вр. ал. 3 ЗАНН, сумата от 80 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение в производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____